

IN ANII TRECUTI ESIA SUB TITLULU „UMORISTULU.”

FĂ' a acăsta ese totu a opt' a di!
— dar prenumeratiunile se pri-
mescu în tôte dilele.

cretinlu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte țieri: pe anu
7 fl 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl 60 cr. pe trei lune 1 fl 80 cr.

Tôte siodiensiile sibani de prenume-
ratiune sunt de a se tramitela Redac-
tiune: Strat'a morarilor Nr. 10.

PUSCA-STELE SI PUULU TERGULUI.

La celu tēgu de tiēra
De mai a sta-vēra,
Sciti cum alergara
Si cum s'adunara,
Cei cumperatori,
Cu cei vendiatori?...
Dar sē fi fostu, Dōmne,
Mai cinci miliōne
De cumperatori
Si de vendiatori,
Nu potū sē faca
Nime — sē lu-intrēca,
Neci in vendiatura,
Neci in sberatura —
Pe celu cavaleru
Cu guleru de feru,
Pe celu Pusca-stele
Cu guleru de stele.

Candū cēt'a sosise,
Tēgulu se deschise ...
Dobe le sunara,
Si multi s'adunara
Asceptandu cu doru
De negutiatoriu,
Sē li-se dechiare,
Ce e de vendiare?...
Si 'ntre cele rare
Marfe de vendiare,
Ēta se ivesce
P'o cōda de Pe sce
O punga frumōsa
Si grea si pompōsa.
Multimea privea,
Si multu se nimea,

Si multu promitea
Pentru pung'a grea.
Ēr dob'a sunā:
„Mai multu nu ve-ti dā?!”
Ba „ig e n' racnesce
Atunci fara veste
Acelu cavaleru
Cu guleru de feru,
Si ēta li-arata
O dalba nevēsta,
Si ēta le 'ntinde,
O muma gelinda,
Si ēta i-imbia:
„A vōstra sē fia!”

Marfa se vendi
Si tēgulu trecu
Ēr celu cavaleru
Plea ca tra casa,
Cu marfa alēsa,
Pe hinteu de feru.
Si colo acasa
Vre-o treidieci si siēsa
De bravi copilasi,
Totu mandri cismasi,
Asceptau cu doru
Dupa domnulu loru
Si 'ntro nēgra sēra,
Candū buhele sbēra.
Ēta celu tēgasiu
Intra 'n Gafarasiu.
„Ur'a“ striga 'ndata
A calferulu cēta,
Si cu totiu ceru:
„Mandre cavaleru!”

Adusu-ni-ai nōue
Bucuria nōua,
Darulu dorului
Puiulu tēgului?...
„Adusu-v'am vōue
Bucuria nōua,
Darulu dorului,
Puiulu tēgului!”
Toti cu totiu ēra,
„Ur'a“ intonara;
Ēr celu mai vestitu,
Celu mai iscusitu,
Celu mai gloriosu
Flēc u celu faimosu,
Apucā in mana
O lunga lumina
Si cu cei consoti,
S'adunara toti
Intr'o ulitiutia,
Sub o ferestutia,
Si cu tonuri pline.
De simtire pline.
Mereu glasnira,
Pana lu-adormira
Pe ce-lu Pusca-stele,
Ce 'nvelitu pe siele
Visā un'a lunga
Despre mandr'a punga...

O, copii orbiti,
Cum ve amagiti!
Trista va fi vōue
Bucuri'a nōua,
Puiulu tēgului —
Cavalerului!...

Doruri.

(Din secolulu trecut.)

De-asii fi candva eu vladica,
N'asii poftí sê vedu nimica,
Decâtu teneri cum se 'nsóra,
Sê-i sfintiescu, apoi sê móra,
Sê punu popi a dóu'a-óra!

Dragutia, dragutia!

De-asii fi candva eu vladica,
Nu mi-asii cere alt' nimica,
Decâtu scóle poporale,
Directiuni consistoriale,
Câ-su isvóre de parale.

Dragutia, dragutia!

De-asii fi candva eu vladica,
N'asii poftí eu alt' nimica,
Decâtu bed'a 'nteligintia
Sê stramute-a sa credintia,
Se scapu de *corespundintia!*

Dragutia, dragutia!

De-asii fi cãndva eu vladica,
N'asii poftí sê am nimica,
Decâtu lad'a fundusiului,
Mintea *secretariului*,
Pacea — Gurei Satului.

Dragutia, dragutia!
Gur'a Satului.**Aginti politici.**

Cetescu in „Federatiune,” cã ministeriulu dlui Andrassy venéza in tóte partile intre membrii inteligintiei romane, ca sê capete unu individuu harnicu de a functiunã ca *aginte politicu secretu* alu ministeriului magiaru între romanii transilvaniei, avendu misiunea de a schimbã opiniunile lor in favorea ministeriului si a-i castigã pentru uniune.

Auditi acolo, romani, ce cantare sirexica e acee'a. Alergati, alergati! Dar nu cumva sê picati!

Ciudatu lucru! Ministeriulu magiaru e omnipotentu si totusi mai are lipsa de — spioni romani!

Ministeriulu omnipotentu magiaru a fostu in stare a face uniunea, a sterge legile din 63, a aduce tribunalulu supremu din Ardealu la Pest'a, si totusi nu e indestulitu, — si totusi mai are lipsa de — spioni romani!

Ciudatu lucru!

Istoriór'a ast'a mi-revóca in memoria o anecdota

De demultu a fostu unu alchemicu, carele se laudã, cã dinsulu a inventatu artea de a face auru. Intr'o dí alchimizulu nostru se duse la pap'a Leo X si cerù de la elu ajutoriu.

— Amice, — i respunse pap'a, — decã scii face auru, nu poti avé lipsa de altu ceva, decãtu de unu secuietiu, carele ti-lu dau buourosu.

Ore nu voru respunde si romanii ardeleni cam astfelu?!

Numai unu cuventu!

Din o bóba mitutica
Nasce pomulu celu innaltu,
Din sementia putíntica
Ese cedrulu minunatu,
Din ou, care nu-e de-o urma
Nasce strutiulu imposantu,
Din o tiganésca gluma
Resare omulu galantu;
Prin cetire ne 'nterupta
Prostulu va fi invetiatu,
Si decã si dracu'-lu pupa,
Numai vedi cã-e — caputatu;
Si cu unu blidutiulu de linte
Cum se prindu barbatii mari,
Si multi fara sufletu, minte,
Sê facu si — consiliari.
Dar ce sunt aceste tóte
Fatia cu mine? — Nimicu! —
Cã-ci a pune nu se póte
Uriesiulu cu-unu — piticu.
Nu-e in lume, pe sub sóre,
Tare, mare cum sum eu, —
Ca placint'a pe unsóre
Eu ridu de dusmanulu meu.
Cã-su poternicu, de si-su numa
Unu cuventu scurtu, mititelu, —
Dar de vreu eu, trece glum'a,
Si pe toti i cam insielu,
Eu castigu la o multíme:
Crucei, tistii si bani de-ajunsu,
Cari m'adóra din vechime
Pe fatia si pe ascunsu.
Seiti dar cumca cine-su eu?
Igen, igen! totmereu!

Cum stãmu!

Decã cineva m'ar rogã sê-i descriu pe scurtu, cum stãmu noi astadi? I-asii scrie numai atât'a si asié:

SUPREMATIA

Liberistea.

In ce suntemu egali!

Intrebarea acést'a o puse Gazet'a, respun-diendu la ea mai in dóue colóne.

In oãtu pentru mine, io asii fi respunsu numai atât'a:

Suntemu egali in platirea quotei, in alte-cele nu.

Unu proverbu nou.

De acuma inainte nu mai e de lipsa sê dicemu, cã cutare cauza s'a amanatu — ad calendas grecas, oi:

s'a amanatu pana la deslegarea cestiunii nati-onalitãtiloru.

TRÉNCA si FLÉNCA.

Tr. Ai de mine soro Flénca! de-acuma nainte femeile neci n'oru cutediá sê fia frumóse.

Fl. Da ce vorbesci tu de-acele?

Tr. D'apoi n'ai audítu tu, câ in tiér'a Talianului au aruncatu *portia* asupr'a frumsetiei femeesci?

Fl. Da nu mai vorbi.

Tr. Ba mance-me purescii de mintiescu; apoi din *portia* acést'a vreu sê ajutore unele si altele scopuri natiunale si altele, ce m'ai sciu eu ce!

Fl. Apoi drag'a mea, déca-e asié tréb'a, apoi ar fi bine sê arunce si pe la noi atare *portia* asupr'a dameloru celoru — nefrumóse, caror'a asié le place sê vorbésca in limba straina. . .

Tr. Bine dîoi dio tu draga, apoi din *portia* acést'a sê redicee atare monumentu pentru fia-ertatii stramosi — Hunyor si Mágog.

Savenire.

(De la depunerea unui juramentu.)

Zvinchi, zdrinchi, tieru, tieru, tieru!

Ce felu! dóra vine unu svaligeru?

Ba, — câ-e unu romanu vestitu,

Vedi câtu e de 'mpodobitu,

Cu cialma pe capu-i plesiu,

De ea peruc'a n'o vedi,

Si din gátu pana 'n picioru,

E totu unu magyar sinor;

Calciunii i-a lapedatu,

Si cisme a imbracatu,

Ciórta de trupu si-a legatu,

Par c'ar fi unu delegatu.

Éta-lu, éta-lu, câ se suie

Juramentulu sê-lu depuie,

Juramentulu minunatu,

Celu din Blasiu elu l'a uitatu.

Ast'a inca tréca, mérga,

N'a perí natiunea 'ntréga,

Dar in fine omulu nostu,

Ca sê-si tiena alu seu postu,

Cu-ast'a nu se multiam,

Incepù a si vorbí,

Si in tremurarea sa,

De acele cuventá,

Ce nici candu nu i-omu iertá.

Ciudatu!

De candu stá Ardealulu, romanii nici odata n'au simtítu asié tare poterea atragátore a bancuteloru de 5 zgloti ca si acuma. Pan' acuma aveau mai multa atragere catra 10 zgloti, — dar acuma se indestulescu si cu mai putínu. Ciudatu!

TANDA si MANDA.

T. Frate Mando, mi-pare reu, câ nu esti omu de parola.

M. Cum asié?

T. D'apoi alalta eri mi-ai spusu, câ vei veni la mine, eri tóta diu'a te-am aseptatu si totusi n'ai venitu.

M. Ce mai omu siodu esti si tu! Par' câ acest'a ar fi ceva lucru mare. Au nu scii tu, câ acuma nici ómeni mai mari decâtu mine nu-si tienu cuventulu? Ti-poti aduce a minte pré bine, câ si diet'a Ungariei a decisu, ca celu multu pana in finea lui ianuaru sê i se astérne proieptulu de lege pentru indestulirea natiunalitátiloru, si totusi comisiunea respéptiva n'a lucratu inea nimica.

T. Scii tu, câ studintii romani din gimnasiulu de Alba-Iulia nu-su indetorati a merge la prelegere in serbatori?

M. Sciu. Dar tu scii aceea, câ ei apoi sunt indetorati a dovedi cu atestatu preotiescu, câ au fostu la beserica?

T. Sciu. Dar sciu si aceea, oá directorulu nu cam primesce atestatele.

M. Óre pentru ce?

T. Pentru câ parintele Tordasianu scrie atestatele romanesc si nu unguresc.

M. D'apoi dlu directoru nu scie romanesc?

T. Nu vre sê 'ntieléga.

Pentru cine bó?

Napoleonu I díse intr'o dí catra unu generalu alu seu, carele avea datina a se imbetá a dese ori:

— Audu, câ dta bei fórté multu vinu!

— E adeveru, — respunse generalulu, carele nu-si perdu presintí'a spiritului, — inse eu beu totdeuna pentru sanetatea Majestátii Tale.

Post'a Gurei Satului.

Tabul'a vechia e pré aspra. Pentru cealalta ti-multiamescu. Tramite-mi si in vísitoriu câtu mai multe, le voju primi si publicá cu bucuria.

Ce sciu eu? Poti sê scii ori si ce pe sub sóre, numai la poesía nu te pricepi.

C. Mi-doresci mie, o juna socia. Ti multiamescu pentru acést'a dorintia sincera. Ér lo dtale ti-dorescu parale, cunúie patru mie. Salutare!

Mai multí carii au tramisu bani pentru calindariulu Gurei Satului pe an. 1868, binevoiesca a dispune de sum'a tramisa, de óra-ce nu mai potú sierbí cu esemplare, si a nume din acea simpla cauza, câ acelu calindariu neci n'a aparatu, — precum la tempulu seu s'a si anuntiatu.

RS Cu esemplare complete mai potemu inea sierbí.

Pe apa.

— Mei omule, de ce n'ai remasu in *portulu* teu? — Mai că te-ai inecat! —
 — D'apoi erau alte tempuri acele, candu'eu intrebuintiam *portulu* meu.

Cantecu din Ardealu.

Romanulu : Mitutia vin' la noi, sê ne iubimu amendoi!
Romanc'a : Duce-masiu dar nu me lasa.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu: **Iosifu Vulcanu.**

S'a tiparituria **Alexandru Kocsi** tipograf'a lui (Érkövy Galgöcsy si Kocsi.) Pi'atia de pesci Nr. 9.